

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: علی کاظمی

۱۲ نومبر ۲۰۲۳

خلق قهرمان فلسطین تسلیم نخواهد شد



آنچه در غزه می‌گذرد همه آن چیزی است که فاشیست‌های المان در اردوگاه‌های مرگ اما بعدور از گوش‌ها و چشم‌ها انجام می‌دادند، با این تفاوت که ابزار مرگ صهیونیست‌ها از پیشرفته‌ترین ادوات جنگی هستند و شیوه‌های آدمکشی آنها نیز از تنوع حیرت‌انگیزی برخوردار است. همه این فجایع باورنکردنی در فضای باز و پیش چشم میلیاردها سکنه کره زمین صورت می‌گیرد.

اسرائیل همزمان با توسل به ابزار سخت‌کشتار، مانند بمب‌های آتش‌زنه فسفری و راکت باران و توپ و تانک و هرگونه سلاح سبک و سنگین دیگر، به ابزار نرم قتل‌عام مانند قطع آب و برق و سوخت و کمکرسانی‌های دارویی و غذایی به مردم جنگ‌زده غزه، متوسل شده است. صهیونیست‌ها با بمباران نانوایی‌ها و مخازن آب و بیمارستان‌ها و درمانگاه‌ها، دست به کشتار اسیران، فقیران، بیماران، گرسنه‌ها و تشنه‌ها زده‌اند.

سخنگوی وزارت امور داخلی غزه اعلام کرده است: آنچه رسانه‌ها درباره کشتار و جنایات اسرائیل بیان می‌کنند قطره‌ای از دریا و بسیار ناچیز است. همه نانوایی‌ها به‌علت حملات اسرائیل تعطیل شده‌اند که این گواهی‌دهنده فاجعه خطرناکی است.

دکتر احمد المندری، مدیر سازمان بهداشت جهانی در بخش مدیترانه شرقی، نیز گفته‌است: حدود ۱۵ بیمارستان از مجموع ۳۵ بیمارستان غزه دیگر کار نمی‌کنند.

تنها در حمله‌ای به یک نانوایی در غزه، ده نفر جان خود را از دست دادند و با بمباران یک نانوایی مجهز به برق، تأمین نان برای بیش از صد هزار سکنه اطراف این نانوایی متوقف شد. با تعطیلی نانوایی‌ها و نرسیدن نان به‌دست

مردم، خطر مرگ جمعی بر اثر گرسنگی، ساکنان غزه را تهدید می‌کند. ممانعت از رسیدن سوخت به مراکز تولید و بیمارستان‌ها و درمانگاه‌ها، ابعاد فاجعه در غزه را از کنترل خارج کرده و می‌رود تا این منطقه ۳۶۰ کیلومتر مربعی به گورستان دو میلیون ساکنان آن بدل شود.

هم‌اکنون خبر از فاجعه جسد خوری توسط سگ‌های سرگردان در خیابان‌ها و اماکن متروکه و ویرانه‌های حاصل از بمباران‌های بی‌وقفه اسرائیل، به گوش می‌رسد؛ رویدادی که در کتاب‌ها می‌خواندیم و به اعصار گذشته تعلق داشت. اگر در قرون گذشته تنها مردان در جنگ‌های تن‌به‌تن کشته می‌شدند، اینک با حملات مدرن‌ترین ادوات جنگی و توسط مدعیان آزادی و حقوق بشر، انسان‌ها به‌طور گروهی از زن و مرد و پیر و جوان و کودک و نوزاد به‌یکباره از بین می‌روند و بازماندگان نیز بر اثر گرسنگی و جراحات جنگی و بیماری جان خود را از دست می‌دهند.

همه این اقدامات ضدبشری دولت اسرائیل با هدف به‌تسلیم کشاندن مردم مقاوم غزه و تن دادن آنها به کوچ اجباری و واگذاری سرزمین خویش به صهیونیست‌های اشغالگر است. اما تاکنون هیچ‌کدام از این حربه‌های نابکارانه در شکستن قدرت مقاومت مردم غزه، موفق نبوده است. جهان شاهد آن است که مردی با سر و روی خونین از زیر آوارها بیرون کشیده می‌شود و سلام بر مقاومت را فریاد می‌کشد. پژواک سخنان کودکی که جلوی دوربین‌ها «جانم فدای غزه، همه هستی ما فدای فلسطین» را فریاد می‌زد، و یا فریاد آن کودکی که با شهادت در مقابل دریچه دوربین چشم بر چشم قاتلان خانواده‌اش دوخته بود و می‌گفت «گیرم که مرا هم کشتید، با فردانیان من چه می‌کنید؟» هنوز در گوش جهانیان باقی است.

بنا به برخی گزارشات، عده‌ای از ساکنان غزه که از امکانات مالی و یا ارتباطات برخوردارند، تن به مهاجرت داده‌اند، اما اکثریتی که در غزه مانده و یا می‌مانند، یا از اقشار تهیدست غزه هستند و یا به مقاومت در برابر اسرائیل پایبندند. این دسته از مردم غزه، پایه و مایه اصلی قدرت فزاینده جبهه‌های مقاومت و نیروهای مسلح جانباز این جبهه‌ها در فلسطین اشغالی و منطقه هستند. این مقاومت عامل اصلی پیروزی مردم غزه در جنگی نابرابر علیه صهیونیسم و همدستان غربی آن است.

اقدامات کورکورانه ارتش اسرائیل علیه مردم غزه، از سوئی نشانه زوال این دولت متجاوز و تلاش عصبی آن برای حفظ بقای خویش است، و از سوی دیگر بحق بودن مبارزات مردم به‌پا خاسته فلسطین در دفاع از حقوق و موجودیت خویش را نمایان کرده است. آنچه امروز در غزه می‌گذرد با همه وقایع تلخ و سهمگین آن، حکایت از نبرد سرنوشت‌سازی دارد که میان دو دنیای میرا و بالنده در سراسر جهان، جریان دارد. تاریخ به ما می‌گوید: جهان در دست باورمندی خواهد بود که آینده آن را رقم می‌زنند.